

Τό «παιδίον νέον» καί τά παιδιά*

Πρός τούς Κληρικούς καί λαϊκούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Τήν ἑορτή τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ μητρόπολη τῶν ἑορτῶν, ἀξιωνόμαστε ἀπό τόν Θεό νά ἑορτάσουμε καί ἐφέτος καί γι' αὐτό Τόν εὐγνωμονοῦμε, Τόν δοξολογοῦμε καί Τόν εὐχαριστοῦμε ἀπό τήν καρδιά μας.

Ἡ ἑορτή τῶν Χριστουγέννων ἔχει βαθύτατο θεολογικό περιεχόμενο, ἀλλά συγχρόνως ἔχει καί μιᾶ ζεστασιά, ἐπειδή συνδέεται μέ τήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ ὡς ἄνθρωπου. Γεννήθηκε τό «παιδίον νέον, ὁ πρό αἰώνων Θεός», κατά τόν θεσπέσιο ποιητή, τόν Ρωμανό τόν Μελωδό. Κέντρο τῆς ἑορτῆς εἶναι ἕνα παιδί, ἕνας νέος ἄνθρωπος, πού εἶναι ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ Ὅποιος ἀνεκαίνισε τόν ἄνθρωπο καί τοῦ ἔδωσε τήν δυνατότητα νά θεωθῇ. Αὐτό τό «Παιδίον» δημιουργεῖ μιᾶ ἀνθρώπινη ζεστασιά, μιᾶ ἀγαλλίαση καρδιακή. Κάθε παιδί μᾶς δημιουργεῖ ἐλπίδα, ὄραμα, χαρά. Κάθε παιδί ἐκφράζει τήν ἀγνότητα καί τήν ἐλπίδα, πού ἀντιπαραβάλλονται μέ τήν σκληρότητα τῆς καρδιάς καί τήν ἀπελπισία τῶν μεγάλων στήν ἡλικία ἀνθρώπων. Ἄν αὐτό γίνεται γιά κάθε παιδί, πολύ περισσότερο αὐτό συμβαίνει μέ τόν Χριστό.

Ὅμως, αὐτό τό «Παιδίον νέον» γεννήθηκε μέσα σέ δύσκολες συνθήκες, σέ ποικίλες ταλαιπωρίες καί πειρασμούς, μέσα σέ φρικτές καί ὀδυνηρές καταστάσεις.

Γεννήθηκε μέσα σέ ἕνα Σπήλαιο, σέ μιᾶ Φάτνη ἀλόγων ζώων, διότι «οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι» (Λουκ. β', 7). Οἱ ἀφιλόξενοι καί σκληροί ἄνθρωποι δέν συγκινήθηκαν ἀπό μιᾶ ἔγκυο καί ἐτοιμόγεννη γυναίκα. Πόσο σκληρή καρδιά πρέπει νά ἔχη κανεῖς γιά νά ἐγκαταλείψῃ μιᾶ γυναίκα μέσα σέ μιᾶ κρύα σπηλιά, καί μάλιστα ὅταν βρισκόταν στήν ὥρα τῆς γέννας της; Ὁ Χριστός γεννήθηκε μεταξύ

* Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος 49, Ἀριθ. Πρωτ. 856 / Χριστούγεννα 2005

τῶν ἀλόγων ζώων. Δέν εἶχε καμμιά βοήθεια καί ἐξυπηρέτηση ἀπό κλι-
νικές, ἱατρούς, ἱατρικές παρακολουθήσεις, στοιχειώδεις περιποιήσεις.
Μόνον μιά γυναίκα πού πέρασε αὐτές τίς στιγμές τοῦ τοκετοῦ μπορεῖ
νά καταλάβῃ τό μέγεθος τῆς ταλαιπωρίας τῆς Παναγίας καί τοῦ μι-
κροῦ Χριστοῦ.

Ὁ Χριστός ἀμέσως μετά τήν γέννησή Του ἀντιμετώπισε τήν θηριώ-
δη μανία τοῦ Ἡρώδη. Ὁ Ἄγγελος Κυρίου διαμήνυσε στόν Ἰωσήφ νά
πάρῃ τό «Παιδίον» καί νά φύγῃ στήν Αἴγυπτο καί νά παραμείνῃ ἐκεῖ
μέχρι νεωτέρας ἐντολῆς, γιατί ἐπρόκειτο ὁ Ἡρώδης νά τό ἀναζητήσῃ
καί νά τό σκοτώσῃ (Λουκ. β', 13). Μάλιστα ὁ Ἡρώδης, φοβούμενος τήν
ἀπώλεια τῆς ἐξουσίας του, σκότωσε ὅλα τά παιδιά πού ζοῦσαν στήν
Βηθλεέμ καί τά περίχωρά της καί ἦταν σέ ἡλικία κάτω ἀπό δύο ἐτῶν.
Ἔτσι, ἐκτός ἀπό τήν ἀφιλοξενία τῶν ἀνθρώπων, ὁ Χριστός δέχθηκε
ἀμέσως μετά τήν γέννησή Του τήν μανία καί τόν θυμό τῆς φοβισμένης
κοσμικῆς ἐξουσίας.

Ἔπειτα, ὁ Ἰωσήφ παρέλαβε τόν Χριστό καί τήν Παναγία καί τούς
ὀδήγησε στήν Αἴγυπτο. Ἔτσι, ὁ Χριστός ἀπό μικρός γνώρισε καί τήν
προσφυγιά, τήν ξενιτειά, τήν ἐξορία. Καί, βεβαίως, ἡ πορεία ἀπό τήν
Βηθλεέμ στήν Αἴγυπτο μέ τά μέσα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καί μάλιστα σέ
μιά κρίσιμη κατάσταση τῆς Παναγίας καί τοῦ Χριστοῦ ἦταν μιά ὀδυ-
νηρή περιπέτεια.

Ἔτσι, ὁ Χριστός ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς γεννήσεώς Του γνώρισε
τόν πόνο, τήν ἀνθρώπινη ταλαιπωρία, δηλαδή τήν ἀφιλόξενη διαγωγή
τῶν ἀνθρώπων, τήν θηριωδία τῆς ἐξουσίας, τήν τραγικότητα τῆς προ-
σφυγιᾶς. Ἀλλά τά ἴδια ἔζησε καί στό τέλος τῆς βιολογικῆς Του ζωῆς,
ἀφοῦ καί τότε ἀντί τοῦ Σηλαίου συνάντησε τόν Γολγοθᾶ, ἀντί τῆς
θηριωδίας τοῦ Ἡρώδου ἀντιμετώπισε τήν μανία τοῦ πλήθους καί τήν
ἀβουλία τοῦ τότε Ἡρώδου καί τοῦ Πιλάτου, καί ἀντί τῆς ἐξορίας καί
τῆς προσφυγιᾶς βίωσε τήν ἐγκατάλειψή ἀκόμη καί ἀπό τοῦς Μαθητές
Του, πλὴν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννη, καί τόν ἐνταφιασμό Του στόν
κῆπο τοῦ Κεραμέως, πού προοριζόταν γιά τόν ἐνταφιασμό τῶν ξένων.
Ὁ Χριστός ἦλθε στήν γῆ ὡς ξένος, πέθανε καί ἐνταφιάσθηκε ὡς ξένος,
ἀλλά μᾶς γέμισε μέ εὐλογίες, ἀφοῦ ἔγινε ὁ πιό δικός μας ἄνθρωπος,
ὁ Κύριός μας καί ὁ Θεός μας.

Ὅλα, ὅμως, ὅσα ἔγιναν στήν ζωή τοῦ Χριστοῦ ἐπαναλαμβάνονται,
τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, σέ ὅλους τοῦς αἰῶνας, ἐπομένως καί σή-
μερα. Γιορτάζουμε αὐτές τίς ἡμέρες τήν Γέννηση τοῦ «Παιδίου νέου»,

τοῦ Χριστοῦ, μέ πολλές ἐκδηλώσεις χαρᾶς, μέ ὕμνους καί τραγούδια, μέ δῶρα καί εὐχαριστιακές συνάξεις, ἀλλά ταυτοχρόνως εἴμαστε ἔτοιμοι νά πράξουμε στά παιδιά πού γεννιῶνται καί σήμερα μέσα στίς οἰκογένειες καί τίς κοινωνίες μας ὅ,τι καί στόν Χριστό. Δυστυχῶς καί σήμερα τά παιδιά ἀντιμετωπίζουν τίς ἐκδηλώσεις τῶν παθῶν τῶν μεγάλων ἀνθρώπων.

Ἐπάρχουν καί σήμερα παιδιά πού γεννιοῦνται μέσα σέ δύσκολες καί τραγικές συνθήκες, χωρίς νά ὑπάρχουν τά μέσα πού ἔχει δημιουργήσει ἡ πολιτισμένη κοινωνία μας, μέ τά ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης, χωρίς γιατρούς καί χωρίς τίς περιποιησεις μιᾶς καλῆς ὀργανωμένης Γυναικολογικῆς Κλινικῆς. Ἐπάρχουν παιδιά πού γεννιοῦνται σέ χώρες πού γίνονται πόλεμοι μέ ὅλες τίς συνέπειές τους. Ἀκόμη, ὑπάρχουν παιδιά πού μεγαλώνουν σέ δύσκολες καταστάσεις, μέ πείνα καί στέρση, χωρίς τροφή καί ζεστασιά. Καθημερινῶς μαθαίνουμε, βλέπουμε καί ἀκοῦμε περιστατικά, σύμφωνα μέ τά ὁποῖα παιδιά βασανίζονται ἀπό ἀνάλητους ἀνθρώπους, ἐξαναγκάζονται νά γίνουν πρόσφυγες, παιδιά πού βιάζονται, πού γίνονται ἀντικείμενα ποικίλης ἐκμετάλλευσης, πού ἐξαναγκάζονται νά ἐργάζονται σέ βαριές χειρωνακτικές ἐργασίες γιά νά μπορέσουν νά ζήσουν καί αὐτά, ἀλλά καί νά θρέψουν καί τά μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους, παιδιά πού πιέζονται νά κρατοῦν ὄπλα καί νά πολεμοῦν στίς διενέξεις τοῦ μίσους, πού δέχονται ὅλες τίς πιέσεις τῶν οἰκογενειακῶν καί συζυγικῶν συγκρούσεων. Πληροφοροῦμαστε γιά παιδιά πού δέν κατορθώνουν νά γεννηθοῦν καί νά δοῦν τό φῶς τῆς ζωῆς, πού γίνονται πειραματόζωα, θύματα τῆς εὐδαιμονίας καί τοῦ οικονομικοῦ κέρδους μερικῶν μεγάλων στήν ἡλικία καί ἰσχυρῶν στήν δύναμη ἀνθρώπων. Δυστυχῶς καί σήμερα ὁ Χριστός ἐξακολουθεῖ νά ὑποφέρει στά πρόσωπα ὄλων αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν Του «τῶν ἐλαχίστων», στά πρόσωπα τῶν παιδιῶν ὅλου τοῦ κόσμου πού ταλαιπωροῦνται ἀπό σύγχρονες μάστιγες.

Δέν ἔχει τελειωμό ὅλη αὐτή ἡ ἀπαρίθμηση τῶν συγχρόνων σπηλαιῶν, τῶν σημερινῶν διαδόχων τοῦ Ἡρώδη καί τῆς καθημερινῆς προσφυγιᾶς, μέ τά ὁποῖα βασανίζονται τά παιδιά. Βλέπει κανεῖς τά ματάκια πολλῶν παιδιῶν, τά ὁποῖα στήν ἀρχή τῆς ζωῆς τους εἶναι γεμάτα ἀπό ἀπορία γιά τήν κατάσταση πού συναντοῦν, εἶναι γεμάτα ἀπό πόνο καί ἐρωτηματικά γιά τήν ἀνθρώπινη θηριωδία καί γιά τήν σύγχρονη σκληρή καί ἀπάνθρωπη νοοτροπία τῶν μεγάλων. Καί καθῶς τά πρόσωπά τους εἶναι ἀγνά καί καθαρά, προβάλλεται μέσα ἀπό αὐτά

ἐντονώτερα καί μέ καθαρότερο τρόπο τό βάθος τῶν ὀφθαλμῶν τους καί φαίνεται καλύτερα ὁ πόνος τους, ἡ ἀγωνία τους, ἡ ἀπορία τους, τά ἐρωτηματικά τους, ἴσως καί ἡ ἀγανάκτησή τους γι' αὐτά πού συ-
ναντοῦν.

Ἡ ἐορτή τῶν Χριστουγέννων, πού εἶναι ἐορτή τοῦ «Παιδίου νέου», θά πρέπει νά μᾶς δώσῃ ἀφορμή νά στρέψουμε τήν προσοχή μας στόν παιδικό πόνο, στά ὀρφανά παιδιά, τά ἐγκαταλελειμμένα, τά προσφυ-
γόπουλα, τά περιφρονημένα, τά φτωχά, τά ἀδικημένα, τά ἀπελπι-
σμένα, τά ποικιλοτρόπως ταλαιπωρημένα καί νά τά βοηθήσουμε ἀπο-
τελεσματικά, ὥστε νά σταματήσῃ ἡ ὀδύνη καί ἡ ταλαιπωρία τους.

Ἔχουν πῆ ὅτι τά παιδιά καί οἱ ἅγιοι, μέσα στόν σύγχρονο κόσμο τῆς ἀδικίας καί τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος, ὁμοιάζουν μέ τοὺς ἀγγέ-
λους τοῦ Παραδείσου, εἶναι τά παράθυρα πού δείχνουν τόν ἴδιο τόν
Παράδεισο. Ὅμως, αὐτά τά παιδιά σήμερα μέ τίς ταλαιπωρίες πού
ἀντιμετωπίζουν, μέ τόν πόνο τους καί τήν ἀγωνία τους, εἶναι καί ἓνα
ἄλλο παράθυρο τῶν παθῶν πού ἐκφράζονται ἀπό συγχρόνους ἀνθρώ-
πους.

Ἡ ἐορτή τῶν Χριστουγέννων θά πρέπει νά μᾶς κἀνῃ νά ἀγαπή-
σουμε ἀληθινά ἀκόμη περισσότερο τά νέα παιδιά, νά μή τά τραυματί-
ζουμε ψυχικά καί σωματικά, ἀλλά νά τοὺς δημιουργοῦμε καλές συν-
θῆκες γιά νά μεγαλώνουν μέ τόν καλύτερο δυνατό τρόπο, ὥστε ἡ
κοινωνία μας νά εἶναι ἀνθρωπινότερη.

Εὐχομαι σέ ὅλους σας χρόνια πολλά καί τό «Παιδίον νέον» νά προ-
στατεύσῃ ὅλα τά παιδιά του κόσμου, νά λιγοστεύῃ τόν πόνο τους καί
τήν ἀγωνία τους.

Εὐχέτης πρὸς Κύριον

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου Ἱερόθεος